

NUMĂRUL 10 BANI

NUMĂRUL 10 BANI

ABONAMENTELE
In București și în celelalte orașe...

EPOCA

ANUNCIURILE
In București și în celelalte orașe...

MANUSCRISELE NU SE INAPOIAZĂ
REDACTIA
No. 3 — STRADA CLEMENȚII — No. 3

TELEFON

ADMINISTRAȚIA
No. 3. — STRADA CLEMENȚII — No. 3

O PRIMEJDIE FINANCIARĂ

Prin programul de la Iași partidul național-liberal a făgăduit «mărirea amortizării anuale a datoriei publice».

O PRIMEJDIE FINANCIARĂ

Guvernul a cerut autorizarea d'a converti trei din împrumuturile Statului. Prin proiectul său, ministrul cere să fie autorizat, deși cererea e făcută în mod ipocrit, ca ori-ce face d. Gogu Cantacuzino, d'a prelungi epoca scadențelor împrumuturilor convertite.

Acest fel de conversiune, cu prelungire de termen, e una din operațiile mai aspru criticate de știința financiară.

Leroy-Beaulieu, vorbind de conversiunile acestea, pe cari le numește conversiuni bastarde, zice: «Acestea sunt simple expediente întrebuințate în țările ce au finanțe rele».

Și, în adevăr, o adevărată conversiune se poate semui cu operația pe care o face un particular al cărui credit s'a îmbunătățit și care schimbă o datorie pentru care plătea o dobândă mai mare pe o dobândă mai mică.

Din contră, o conversiune, cu prelungire de termen, se poate asemăna cu o reînnoire de poliță din partea unui comerciant ce nu își poate achita datoria la scadență.

Să vedem efectele acestei operațiuni aplicată la cele trei împrumuturi ce sunt a se converti.

Pentru aceste trei împrumuturi, plătim azi, anual, 28,461,092 lei, drept dobândă și amortizare.

Dacă prelungirea de termen va fi, cum se zice, de 20 de ani, țara va avea a plăti, după scadența actuală a acelor împrumuturi, timp de 20 de ani, o sumă ceva mai jos de 28 milioane și în ori-ce caz mai presus de 20 milioane.

Și vom plăti peste 20 milioane în timp de 20 de ani, tocmai în epoca când vom fi lipsiți de veniturile actuale ale moșiilor Statului, din cauza vânzării acestora la sătenii, fără ca capitalul dobândit în schimbul bunurilor înstreinate să se întrebuințeze la stingerea datoriei publice, ori măcar la cheltuielile extra-ordinare.

În exercițiul 1893—94, arenda moșiilor Statului a produs bugetului 17.326.046. Prin urmare, faptul vânzării a o parte a moșiilor Statului deja a scăzut această cifră, așa că în bugetul 1897—98, evaluarea veniturilor din moșiile Statului a fost de 10.540.000 lei. Peste cît-va ani, nu vom mai avea nici un venit din moșiile Statului.

În același timp, sumele ce se în-casează din vânzarea domeniilor, nu se mai întrebuințază la stingerea datoriei publice, de cînd s'a desființat casa de amortizare, și nici nu se întrebuințază la cheltuieli extra-ordinare, ci se înscriu pur și simplu, în buget, ca venit ordinar.

Așa dar, peste cît-va ani, vom avea 18 milioane mai puțin anual, din veniturile moșiilor Statului. Nu

vom mai avea nici lifra amortizării ce o plătesc sătenii și care se înscrie azi în buget, ca venit ordinar, și vom avea încă de plătit peste 20 de milioane, timp de 20 de ani după termenul azi defipt pentru stingerea aceluî împrumut. Asupra gravelor primejdii, la cari ne expun expedientele financiare ale d-lui Gogu Cantacuzino, vom reveni pe larg.

OMUL CATASTROFELOR

Cu cît se cunosc mai multe amănunte, cu atît adevărul asupra catastrofei «Meteorului» apare mai groaznic.

Nu unei întâmplări, neaferitn-tore de voința oamenilor, se datorează această nenorocire; istă ce reiese din informațiile nu numai ale noastre, ci ale tuturor ziarelor, de ori-ce culoare politică, ce n'au legături cu guvernul. S'au făcut «Meteorului» reparațiuni costisitoare, dar foarte puțin folositoare; pe lângă starea lui rea, vasul a fost pus la un serviciu peste puterile sale. De aci catastrofa.

Pe d'asupra, vasul nu era asigurat, așa că, dintr'o singură lovitură, Statul suferă o pagubă colosală, la care se mai adaugă discreditul de care ne acoperim în străinătate.

Cine răspunde pentru toate aceste?

De drept, răspunderea revine asupra ministrului lucrărilor publice, sub a căruia administrare se găsește serviciul maritim.

Dar ministrul al lucrărilor publice e un om nerăspunzător sub regimul liberal. Lucrul s'a spus fără înconjur de zărele guvernului și s'a putut constata anul trecut, cînd cu catastrofa de la Galat.

Ori-ce s'ar întâmpla sub administrațiunea acestui ministru, el nu poate fi tras la răspundere, fiind-că s'ar atinge memoria lui Ion Brătianu.

Iată pentru ce întrebăm încă o dată: Cine răspunde pentru catastrofa «Meteorului», pentru paguba ce suferă Statul, pentru discreditul ce va urma?

Cerem să se facă o anchetă serioasă și să se spuie întreg adevărul, ori-cari ar fi urmările pentru omul catastrofelor, din capul ministrului lucrărilor publice.

A se citi în pag. II pledoariile d-lor Delavrancea, Barbu Păltineanu, etc. în procesul duelului. Cititorii vor găsi de asemenea la rubrica informațiilor incidentul de la Cameră dintre prințul Gr. Sturdza și d. G. Școfescu.

DIZOLVARE?

Făcînd propagandă în presa streină contra Aurelianștilor și Fieviștilor, d. Sturdza nu uită să dea cu biciul în susținătorii săi din Cameră și Senat, cari se vede că nu-l par destul de disciplinați.

Într'o corespondență oficioasă din București, publicată de Pester Lloyd, d. Sturdza spune următoarele la adresa majorității sale:

Cu alte cuvinte, d. Sturdza amenință cu dizolvarea.

Noi credem că primul ministru se laudă. Am fi însă bucuroși să-l primim cu vorba asta.

Dizolvare? Dar parlamentul actual trebuia de mult să aibă soarta aceasta, dacă la guvern nu s'ar găsi oameni cari să urmărească ruina regimului parlamentar!

Dizolvarea Parlamentului ar fi primul act bun ce am avea de însemnat la activul d-lui Sturdza.

Dar și-ai găsit!

INTERPELAREA D-LUI PORUMBARU

«Șeful Partidului».—Răspunsul d-lui Sturdza.

Deputatul de Mehedinți a dezvoltat ori, la Cameră, interpelarea d-sale adresată președintelui consiliului de miniștri, relativ la călcarea Constituției prin faptul că s'a adus în discuția Senatului proiectul de lege al Casei Rurale, fără mesaj regal.

Interpelarea aceasta, care în intenția autorului era menită să fie un mare eveniment politic, căci avea de scop a pune față în față fracțiunea drapelistă cu guvernul, nu a avut rezultatele așteptate.

Afară de decorul său, căci erau de față la ședință aproape toți Drapelistii, nu s'a putut obține decît răspunsul caraghios ce a dat d. Sturdza. D. Porumbaru par'că a făcut tot posibilul ca, în loc să animeze discuția și să vorbească așa cum se cuvenea într'o chestiune atît de gravă, d-sa a căutat să pună în contradicție pe d. Sturdza și să discute proiectul Casei Rurale în opoziție cu vederile conservatoare «Șeful partidului».

Dar nu numai atît. D. Porumbaru a uitat într'un moment că face parte dintr'o grupare care consistă calitatea de șef al partidului d-lui Sturdza și și-a început vehemente apostrofe de la finele discursului său cu aceste cuvinte:

—D-v., d-le Sturdza, care sunteți șeful partidului. Nu cum-va grupul aurelianist recunoaște acum pe d. Sturdza ca șef al partidului? Dar atunci de ce se mai plîng Aurelianștii că direcția partidului e greșită cînd recunosc că conducerea partidului se cuvine d-lui Sturdza?

Răspunsul d-lui Sturdza

D. Sturdza a răspuns în cite-va cuvinte și acele încă au provocat ilaritatea Camerei.

După ce a explicat în mod caraghios călcarea Constituției săvîrșită de guvern, — spunînd că e greșală de cancelarie și că d sa ca senator avea dreptul să introducă modificări — a terminat dînd o mică răsufală interpelatorului și apoi a propus trecerea la ordinea zilei.

Alta tot. Și după asta, d. Porumbaru a plecat, cei-l'alți Aurelianștii au tăcut și majoritatea a trecut la discuția proiectului asupra învîfîmîntului secundar și superior.

Cine-va care a asistat ori, în tribuna presei, la dezvoltarea interpelării d-lui Em. Porumbaru, a zis:

— Se vede că Aurelianștii tratează iar cu guvernul.

DESTĂINUIRI PREȚIOASE

Cearta d'între cele trei fracțiuni liberale a început să treacă granița.

De cit-va timp, d. Dumitru Sturdza își atacă concuranții prin ziare din Viena și din Pesta; tot ce nu-l convine să le spuie în față, în Parlament, sau măcar prin Voinea Națională, o spune prin foî streine; toate necazurile pe cari le inghite în țară, și-le răstoarce în străinătate.

Lucrul ar fi destul de indiferent pentru noi, dacă pe ici pe colea n'ar răsufla destăinuiri prețioase.

Așa, de pildă, într'o corespondență din București a ziarului Pester Lloyd, foarte favorabilă d-lui Sturdza, se spun următoarele cu privire la programul și la angajamentele liberalilor în vremea opozițiunii:

«Dacă, cum voiesc Aurelianștii, un guvern liberal ar trebui să fie toate promisiunile date în timpul opoziției contra guvernului Cătărgiu-Carp — el ar comite cu aceasta o sinucidere și ar răpi partidului capacitatea de a guverna».

Abragem deosebita atențiune asupra acestei declarațiuni.

Prin cuvintele de mai sus, inspirate de d. Sturdza, se recunoaște păcătoșia opozițiunii pe care partidul liberal a făcut-o guvernului conservator. Acest partid a momit lumea cu angajamente de așa soi, în cît s'ar sinucide dacă ar căuta să le ție!

Suntem foarte mulțumiți de această mărturisire.

În același timp, declarația de mai sus arată că d. Sturdza, în opozițiune, și-a bătut joc de opinia publică și de cole-

giile electorale, mințindu-le în chipul cel mai scandalos.

E bine să se ție minte aceasta pentru vremurile cînd partidul liberal va fi din nou în opoziție și va încerca din nou să ridice lumea cu făgădueli nerealizabile.

Corespondența diplomatică

În toate țările cu regim constituțional, ori de cite-ori se ivesc chestiuni cari interesează mult opiniunea publică, guvernele publică corespondența diplomatică relativă la acele chestiuni. Prin aceasta, nu numai că guvernele își justifică atitudinea, dar și opiniunea publică e orientată așa în cît să știe a secunda acțiunea diplomatică.

Și la noi, ca pretutindea, s'au tipărit în mai multe zăduiri corespondențe diplomatice privitoare la diferite chestiuni, precum aceea a Dunării, a conflictului vamal cu Austro-Ungaria, a rușerii relațiilor cu Grecia, etc.

«Cărți verzi» s'au tipărit și de guvernul liberal d'înainte de 1888, și de ultimul guvern conservator.

Nu mai actualul guvern liberal, al d-lui Sturdza, n'a publicat încă o corespondență diplomatică.

Și cu toate acestea, au fost destule chestiuni, în două ani și mai bine, cari au interesat în gradul cel mai mare opiniunea publică.

Așa, de pildă, împrejurările au pus în primul plan interesele noastre în Peninsula Balcanică.

De un an și jumătate, asistăm la frîmintări și la o luptă aprigă, al căror obiect e Macedonia; după cels ce se văd, toți știu ce fac, numai noi Românii pare că nu știm ce facem. Interesele tuturor prosperază, numai ale noastre dau îndărăt.

Și nu că guvernul nostru ar fi rămas străin de cele ce se petrec. Anihilarea consulatului nostru din Bitolia, constrîngerea prin foame a eforiilor școlare, afacerea Mitropoliei armine, toate acestea sunt semne incontestabile ale unei acțiuni din partea guvernului nostru.

Dar ce fel de acțiune?

Nimeni n'o înțelege și n'o poate înțelege, și opiniunea noastră publică e absolut dezorientată în această privință.

Zilele acestea chiar, a circulat prin zărele străine zvonul că guvernul nostru a dat un ultimatum guvernului turcesc în afacerea convențiunii comerciale.

Ce e adevărat? Ce nu e adevărat?

Nimeni nu poate spune.

Un guvern cu respect de țară, ar fi pus de mult capăt acestei intolerabile stări de lucruri, instruînd opiniunea publică prin publicarea corespondenței diplomatice.

Guvernul liberal al d-lui Sturdza preferă însă întunerecul în locul luminei.

O fi avînd motive să procedeză alt-fel de cît toate guvernele constituționale și de cît guvernele noastre de pînă acum. Aceasta nu ne împiedică să cerem să se facă lumină.

Cerem guvernului să publice actele privitoare la interesele românești în Macedonia și la încheierea convenției de comerț cu Turcia.

DIN STREINĂTATE

Marina Germană

Marea chestie care pasionează de atîta timp întreaga Germanie, în fruntea căreia s'a pus însuși împăratul, proiectul de lege relativ la creditele pentru marină, a venit înaintea comisiunii de bugetare a Reichstagului german.

Comisiunea a decis să cerceteze această cerere a guvernului sub un intrăit punct de vedere. Din punctul de vedere al schimbului de păreri dintre raportorul comisiunii și amiralul Tirpitz, ministrul marinei, rezultă că creditele cerute sunt menite să crezeze o adevărată flotă de război.

N'a fost un moment vorba de apărarea coastelor Germaniei, în explicările date de ministrul. Și chiar nu a fost vorba de cît foarte incidental de apărarea vaselor de comerț. Guvernul a dat să se înțeleagă limpede că ceea ce voiește este o flotă mobilă, puternică, în stare să se măsoare cu flotele celor-lalte țări mari și putînd, în caz de război, să servească în mod practic ca mijloc strategic, în seurt, pentru a putea la nevoie să aibă un rol ofensiv.

Noua politică

Avem dar a-face cu un punct de vedere cu totul nou în politica Germaniei. Pînă acum Germania s'a sprijinit numai pe forțele sale de uscat; de acum ea tinde să schimbe caracterul său și să devie o putere militară și maritimă, ca Franța și Rusia.

Se știe însă că comisiunea de bugetare a fost în contra acestor credite. Nu știm cum a primit comisiunea aceste explicații ale ministrului marinei. Este totuși de prevăzută că progresiștii și socialiștii vor fi cu totul, de astă-dată izolați în opozițiunea lor.

Nu mai este îndoiială azi că în cele din urmă «proiectul maritim» va fi primit.

Foreign.

ASUPRA BROȘUREI

„BOALA REFORMELOR ÎN ARMATĂ”

IX

§ 8. Paza graniței de trupele permanente.—Armata romină are un sistem teritorial pentru trupele de infanterie și o parte din cavaleria sa, care permite organizarea unei forțe relativ mare față de resursele bugetare de care dispune. Neapărat însă că elementul teritorial este mai slab și că viitorul este chemat a spori neconținut partea permanentă a diferitelor unități; în acest sens s'a lucrat în ultimii ani.

Afară de aceasta, armata la noi a fost în tot-d'a-una întrebuințată la serviciul streine misiune sale. Ca forță publică în ori ce țară este chemată a asigura buna ordine numai cînd este rechiționată de autoritățile publice, că- rora incumbă a exercita poliția exterioară și cea vamală.

În România însă, parte din armata execută însuși aceste servicii în dauna instrucțiunii și putem zice chiar a disciplinei sale. Toate tendințele militarilor a fost și sunt, cred, încă, a suprima cu încetul aceste neajunsuri, lăsînd pe fiecare în rolul său. Administrația centrală să nu facă poliția singură, administrația finanțelor să păzească granița din punctul de vedere fiscal, iar trupa să dea ajutorul necesar și uneia și alteia, în caz de nevoie dispunînd posturi și garnizoane anume în acest scop.

În această privință s'a făcut un început o dată cu creațiunea jandarmeriei rurale și se putea spera că atunci cînd ar fi atins dezvoltarea necesară să vedem scutiți în mod absolut pe călărașii noștri de serviciul administrativ pe la prefecturi și sub-prefecturi, ne mai avînd alt rol de cît acela al unor escorte sau garde eventuale, puțîndu-se ast-fel consacra tot timpul la formarea lor militară.

După gendarmeria rurală era indicată ca cea d'întîiu mare și folositoare reformă, din toate punctele de vedere, creațiunea unui corp de gardă vamală, pentru paza graniței, ridicîndu-se acest serviciu din mîinile armatei noastre teritoriale. Proiectul era gata; el cuprindea o organizațiune militară pentru acești păzitori, recrutîndu-i numai din foștii gradați ai armatei; el ar fi reievat numai de ministrul de finanțe pentru serviciul ce au a executa, ministrul de război ocupîndu-se numai de a-i susține prin posturi și garde dispuse în mod favorabil. Lipsa de resurse bugetare imediate, atunci cînd se facuse sacrificiul pentru înființarea gendarmeriei, a împiedicat punerea în aplicațiune a acestui sistem salvator pentru armată și care era menit a satisface pe deplin și dorințele administrațiunii vamale.

Foarte departe de aceste idei sunt acelea cari le atribuie autorul scrierii ministrului de război, cînd arată că voește a păzi granița cu trupele noastre permanente. Nu ne vine a crede că un asemenea dezastru are să se întimplă! Batalioanele permanente date, abia cite unul de regiment, sunt școala sacră a infanteriei noastre; ele sunt chemate a suplini în parte slăbiciunea sistemului nostru militar; ele formează cadrele inferioare pentru întregul corp; cu dinsele instrucțiunea ofițerilor noștri se poate exercera, și dacă s'au adus toți comandanții de companii la reședința regimentului, a fost pentru că și dinși și fie zilnic cu o trupă pe care să o poată comanda.

Acest batalion trebuie ferit de ori-ce corvadă inutilă, trebuie ocrotit de prea multele cereri ale administrațiunilor în ceea ce privește gardele și escortele; efectivul său încă prea mic trebuie sporit în fie-care an, potrivit cu resursele noului bugetare și menținut complet cu cea mai mare strictețe.

A fost tot-d'a-una considerat ca ceva dureros, cînd nevoia momentului impunea întrebuințarea sa temporală la un serviciu de graniță, și s'ar gîndi cine-va a nimici armata trimițînd acest miez ce s'a creat cu atîta greutate în mod permanent pe frontieră? Nu, nu o putem crede!

Am avut totuși cunoștința de întrebuințarea prea lungă ce s'a făcut în anul din urmă de aceste trupe pe granița Moldovei, am deplins-o, dar nu am considerat-o nimeni ca indicînd o măsură ce are să devie definitivă și generală în toată țara. Ne va feri Dumnezeu de o asemenea pacoste.

§ 9 Proiectul de lege asupra recrutării. —Suntem mai optimiști de cit autorul scrierei și precum nu credem în realizarea măsurilor de care este vorba în paragraful precedent, tot asemenea sperăm că discuția care a avut loc în presă relativ la proiectul de lege asupra recrutării va avea ca efect înlăturarea imperfecțiilor care semnalează și poate chiar amânarea reformei pentru timpul cînd va fi mai profund studiată.

Incheiere. —Am terminat studiul acestei scrieri care a preocupat lumea militară. În privința principiilor, nu o găsim nemerită; în ceea ce privește unele acte de administrație militară, ea dă alarma și regretînd atingerea ce se aduce disciplinei, suntem nevoiți a recunoaște că trebuie gîndit asupra consecințelor grave la cari ne pot conduce măsurile criticate în această publicație.

Iar atacurile personale ne-au displicut în tot-d-a-una!

FINE Z.

INFORMAȚII

Cu vie pãrerẽ de rãu anunțãm, cã erã la orele 12 a încetat din viață Dimitrie Cezianu, fost director general al poștelor și telegrafelor.

Decedatul, om iubit și stimat de toată lumea, a fost unul din cei mai necîntinți membri ai partidului conservator; fost deputat în mai multe legislațiuni, a luptat mereu alături de veneratul șef al partidului, d. Lascăr Catargiu; fost director al poștelor și telegrafelor în două rînduri, a reorganizat serviciul telegrafo-poștal, a înființat poștele rurale, a înființat serviciul telefonic, a depus bazele construirii noului palat al poștelor și telegrafelor, a regulat situația funcționarilor telegrafo-poștali, etc.

În timpul din urmă a reconstituit fabrica de sahar de lingã Chibla, care a început a funcționa acum un an, cheltuin-du și cu prisosință toată vigoarea, energia și inteligența pentru înflorirea acestei industrii.

Căstoriții cu flica cea mai mare a prințului Nicolae Bibescu, el lasã în urma sa o familie numeroasă.

Guvernul și primăria Capitalei au împănãt, pe zina de ieri, cu agenții lor, sala tribunalului, unde se judecã procesul duelui.

Nu vedeți în dreapta sau în stînga, de cît comisari și sub-comisari comunali, agenți de percepție, etc. N'a lipsit nici faimosul șef al poliției comunale, d-nul Zaharia.

Ce căutați acești oameni la proces? Au venit ei acolo minaiți numai de curiozitate? Nu. Atunci trebuie să-i trimitis cine-va, și cine altul putea să-i trimitã de cît guvernul? În acest caz însă, nu vedem utilitatea poliției comunale, cînd mai ales toți cetățenii Capitalei se plîng de modul cum este condusã administrațiunea comunãlã a Bucureștilor.

Aflãm cã pe la finele sãptãmînei viitoare va avea loc o întrevedere în sudul Franței, la Territeh, între împãratul Frantz Iosef și A.A. LL. RR. Principele și Prințesa Romîniei.

Mine searã, Joi, la orele 9, va avea loc în catedrala catolicã Sf. Iosef din strada Fontinei un concert religios de orgã, la care va asista și M. Sa Regina.

Ministrul de justiție ungar, într'un discurs ținut în ședința de Sîmbãtã a Camerei unghereșe, a declarat cã toate procesele politice intentate Romînilor, de la 1893 și pînã azi, au fost ordonate de consiliul de ministri; iar d-sa, ca ministru de justiție, a dat instrucțiuni șefilor curților cu juraiți, șefilor tribunalelor, în privința pedepselor ce urmau să dea agitatõrilor.

Și nici un deputat n'a protestat în contra acestor declarații!

Programul alergãrilor de primãvarã a fost deja fixat.

El se compune din șapte zile, mergînd de la 23 Aprilie pînã la 24 Maiu, cu un total de 41 premieri.

În cursul lunii viitoare se va începe pavarea cu piatrã a șoselei care merge de la strada 11 Iunie pînã la cimitirul Șerban Vodã.

În același timp se vor face troluare pe ambele pãrți, precum și plantații duble.

A.A. LL. RR. Principele și Prințesa Romîniei vor pãrãsi peste trei sãptãmîni Nizza și se vor stabili pentru o lunã la Abbazia.

Pe la finele lunii Aprilie, A.A. LL. RR. se vor întoarce în Capitalã.

Ziarele din Viena și Buda-Pesta spun, cã Arhiducesa Stefania, vãduva fostului moștenitor al tronului austro-ungar, se aflã foarte grav bolnavã și sunt foarte puține șanse de scãpare.

În urma concursului de farmaciști, d-soara Olimpia Vlahu a fost numitã în postul de farmacișt-șef la spitalul Coleutiina și d. Hincu în postul de farmacișt-șef la spitalul de copii.

D. Dim. Sturdza a hotãrît sã se prezinte azi la Senat ca sã rãspundã interpelãrii pe care de trei sãptãmîni o repetã

în fle-care zi d. senator Valerian Urseanu, în sesiunea conveniã cu Turcia.

Cu toate cã convenția a fost promulgatã ieri, d. Valerian Urseanu totuși va profita de prezența d-lui Sturdza la Senat ca sã-i deã o lecție despre condendența pe care trebuie s'o aibã primul ministru față de maturul corp.

Consiliul comunãl a decis executarea proiectului pentru adincirea Dimboviței între podul de la Grozavești și moara Ciurel.

Aceastã lucrare, — prelungirea canalizãrii Dimboviței, — va costa un milion 600,000 lei.

Prin aceste lucrãri, se vor asana cu desãvîrșire pãrțile mlăștinoase ale Cotrocenilor și Grozaveștilor.

Drapeliștii și Fleviștii sãnt convocați pe disearã la orele 8 jumãtate la o întrunire plenarã în chubul drapelist.

Senatorii drapeliști din provincie au fost invitați ieri telegrafic sã vie azi negreșit în Capitalã și sã ia parte la întrunire.

E vorba iar ca d. Aurelian sã ia hotãriri «virile».

Mare fierbere la ministerul de domenii: este vorba de numirea unui suplinitor la cãtedra de la școala de silviculturã de la Brãnești, în locul decedatului T. G. Pietru.

D. Stolojan însă nu voește a lua nici o seamã de justele cereri ale agențiilor cari au dreptul a suplini aceã cãtedrã cît trecind peste toate, d-sa voește sã asculte rugãmintele lui Vergãti, care a recomandat pentru acel loc pe d. Petre Antonescu, sub-inspector silvic la Craiova și care nu îndeplinește condițiunile cerute pentru a ocupa acel post.

Acesta nu are de cît patru clase gimnaziale, pe cînd legea instrucției cere bachelareatul.

Candidatul protegiat are însă alte calitãți: el este generel celebrului senator Oltean.

Aflãm cã guvernul a oferit d-lui Assan, președintele Camerei de comerț din Capitalã, postul de comisar general al Romîniei la expoziția din Paris.

D. Assan ezitã însă a primi această însărcinare.

O observație foarte nostimã fãcutã, ieri, la Camerã.

Vorbã d. Sturdza. Un domn deputat stãtea în incintã. De o-datã d. Epurescu îl roagã sã ia loc, ca sã nu-l împedice vederea.

Deputatul, pãrãsind incinta, a rãspuns d-lui Epurescu:

— Ai și ce vedea!

O furtunã într'un pahar cu apã

Luminãția sa prințul Grigore Sturdza, era cît p'aci sã ne deã, ieri, la Camerã, un spectacol identic cu cele întimplãte acum în urmã în Reischtagul din Viena și în Camera francezã.

Excelența Sa ceruse cuvîntul în contra închiderii discuțiunii, voind sã vorbeascã în potriva d-lui Porumbaru, care atacase proprietatea mare.

Cu aerul sãu marțial, se sue pe tribunã și vrea sã vorbeascã.

Dar președintele pune la vot închiderea discuțiunii care se admite și apoi întrebã dacã e cineva contra închiderii.

Nu rãspunde nimeni. Luminãția Sa prințul Gr. Sturdza se scoborã mjesstus de pe tribunã fãrã mearcã sã fi spus vre-o vorbã. Discuția se închise.

Se vede însă, cã d. G. Scorțescu și-a permis în timpul acestã sã zîmbeascã.

Atunci prințul, furios se repede la d. Scorțescu, pe care luîndu-l de umeri, îl scuturã puternic și-i zice:

— Sã nu rîzi d-ta cînd erã eu cuvîntul! D. Scorțescu care nu se aștepta la acest impetuoz atac, se ridicã protestînd cã este liber sã zîmbeascã.

Intervin atunci mai mulți deputați, cari reușesc a convinge pe Prințul Gr. Sturdza cã d. Scorțescu nu avusese intenția sã-l bleseascã.

Și astfel s'a aplanat acest incident care ar fi putut avea urmãri grave. Aurelianiștii erãu consternați de atita energic din partea Beizadelei.

Moartea lui Alex. V. Beldimanu

Ieri spre searã, la orele 5 și jumãtate, a încetat din viață Alex. V. Beldimanu, fondatorul ziarului Adevãrul.

Decedatul a fost unul dintre zãriștii care lupta în presã cu o rarã bunã-credință.

Om de inimã, entuziast, foarte bun camarad, Al. Beldimanu era iubit de toți aceia cari s'au apropiat de dînsul. El a împlinit în primele zile ale anului acestuia 64 ani.

Transmitem sincerele noastre condoleanțe familiei.

ȘTIRI MARUNTE

* Ministerul de interne a aprobat bugetele zecimilor și a casel pensiunilor județelor Buzãu și Covurlui pe exercițiul viitor.

* D. M. Theodorescu, primarul orașului Babadag, și-a dat demisiunea din această funcțiune.

Ministrul de interne a primit această demisiune.

* Directorii prefectoriilor de Constanța și Ialomița sînt însărcinați a gira afacerile prefectoriilor lor în timpul absenței prefectorilor respectivi, însărcinați cu operațiunile recrutãrii.

* D. Gheorghe Ștefanescu a fost numit profesor definitiv la cãtedra de geografie la gimnaziul Ștefan cel mare din Iași.

* M. S. Regele a bine-voit sã primeascã azi în audiență pe d. doctor Anghelescu (Craiova), fost intern al spitalelor din Paris.

ECOURI

— În curînd va eși de sub tipar un volum de Epigrame de C. Virgiliu și Toma Florescu.

— Aflãm cã doctorul Angelescu, fost intern al spitalelor din Paris, care s'a stabilit în Capitalã, strada Sãlciorilor 4 bis, va fi numit la unul din spitalele din București.

— Joui, 19 Februarie, orele 9 seara, d. doctor Luca va ține conferința sa, în palatul Ateneului, despre: «Apa de bãut și febra tifoidã».

— Crampelile de stomac sînt un accident comun și rebel la persoanele nervoase. Aceste crampel sînt însoțite de amețeli, de arsuri la stomac și de digestii penibile. Arthritismul e mai în tot-d'auna amestecat în împrejurarea acestã.

Ca tratament, feriți-vã de calmante, cari potolesc rãul fãrã a-l vindeca; dați atîtãtoare ale vitalitãții nervoase: vinul Bravais, cu baza de Kola, Coca, guarana și theobroninã, reprezintă chintesența tonicã și imputericitoare a singelui și a nervilor. Consultați pe medicul vostru în această privință, și el va fi de aceeași pãrerẽ, — cãci opiniunea exprimatã aici este a întregului corp medical.

— În curînd va eși de sub tipar un volum de epigrame de L. Vero.

De și autorul e un începãtor, totuși îl prevedem succes.

DIVERSE

DIN CAPITALA

Incendiu. — Astã noapte la orele 3, focul s'a declarat în calea Moșilor 261, la casele d-lui Al. Gogu.

Pînã sã se prindã de veste, focul a consumat întreaga clãdire unde se declarase la început s'a întins și la casele vecine ale argintarului Petre Ionescu, distrugîndu-le cu desãvîrșire.

Pompierii sosiți, ea de obicei tîrziu, n'au putut de cît sã localizeze focul spre ziuã. Pagubele sînt însemnate.

Pungaș prins. — Poliția de siguranță a reușit a pune mina astã-noapte pe un vestit pungăș și spãrgãtor de meserie Victor Matusewski.

Pungașul este autorul unei spãrgeri importante sãvîrșitã în timpul din urmă la un ceasornicar din str. Zmiran 47, de unde a furat mai multe bijuterii și bani.

Spãrgãtorul a fost înaintat azi la parchet.

DIN TARA

Accident nenorocit. — Ni se comunicã din Craiova cã un accident nenorocit pãtrẽut în comuna Argetoiaia, Dolj, a aruncat doliul într-o familie de muncitori din localitate.

Copilul Vasile, fiul locuitorului Ștefan Popescu, din acea comunã, în lipsa pãrinților sãi, jucîndu-se cu o armã încercatã a tãtãlui sãu, pușca a luat foc și desãvîrșirea a lovit pe nenorocitul copil în cap. Moartea a fost instantanee. Parchetul, în urma cercetãrilor fãcute, a autorizat înmormintarea cadavrelor.

Un frãtied precoc. — O dramã înflorãtoare s'a pãtrẽcut zilele trecute în comuna Olanu din județul Argeș.

Copilul Sandu Toma, în vîrstã de 8 ani, a ucis pe un frate al sãu Nicolae, în vîrstã numai de 4 ani, trãgînd asupra-l un foc de revolver. Glonteala a lovit pe nenorocitul copil în piept, omorîndu-l pe loc.

Micul criminal a dispãrut din comunã, îndatã dupã sãvîrșirea crimei.

O crimã senzaționalã. — Ieri dupã amiazã o crimã îngrozitoare s'a desoeperit în orașul Iași, în urmãtoarele împrejurãri:

În despãrtirea I, strada Florilor No. 7, trãștea o femeie anume Iilnea Arghiropol, vãduvã, nu tocmãt în vîrstã înaintatã, ducîndu-și traiul din vesitulul ei propriu.

Ducea o viață liniștitã, modestã și foarte regulatã, nepermițîndu-și nici o-cre altã cheltuel de lux.

Are o singurã servitoare, o fatã tînãrã, care doarme în odaia de a doua de lingã camera de culcare a stãpînei sale.

Asearã, stãpîna închide ușa pe la orele 9 și ordonã servitoarei sã se meargã sã se culce. Servitoarea se retrage în odaia ei, se culcã și azi dimineață așteaptã ca stãpîna sã o cheme.

Fata, însă, începe a se impacienta vîzînd cã orele înaintezã și stãpîna sa nu se mai trezește. Comunicã mai întii lucrul acesta vecinilor și apoi pierde rãbdarea și, pe la orele 2, anunțã autoritãțile.

Dupã investigațiile fãcute pînã acum, se constãtã cã femeia Arghiropol a fost gãsitã moartã, aruncatã sub pat, perdelile de la ferestre pline de sînge și lãmpã arzînd încă pe masã.

Se pare cã o crimã s'a sãvîrșit, de oare-ce se credeã cã femeia aceasta are bani în casã. S'a avizat parchetul; pe mine detalii.

Incendiu. — Din Galați ni se scrie cã în noaptea de 15 curent, un incendiu violent a distrus casele lui Moise Orenstein și Serafim Dumitru, situate în strada Cojocari în acel oraș.

Pagubele sînt însemnate. Așupra cauzelor incendiului sînt bãnueli serioase, parchetul a deschis o anchetã.

Alt incendiu. Un groznic incendiu a izbucnit noaptea trecutã, la orele 1 și jumãtate, distrugînd casele cu numerele 115, 117, 119 și 121 din strada de sus, în orașul Iași.

Panica era peste mãsura de mare; focul surprinsese pe toți incendiiașii pe cînd dormeau. Gel d'întii care zãrește focul este croitorul I. Goldstein, atunci cînd acoperãmîntul casel No. 115 era cuprins deja de flãcãri.

Ajutat de un vînt ușor, focul s'a întins cu o iutealã, cuprinzînd într'un șfert de orã toate casele, pînã lingã cîșmeaua Muzeului.

Locuitorii din etajul al doilea al caselor cu numerele 119 și 121 nu prînseserã încă de veste și aripa din fatã era deja aprinsã de-abinelea.

Un ceas de-arîndu l a rãs fãrã ca un picior de pompier sã soseascã.

Tumulul era grozav și o îngrãmãdealã de nedescris — strada fiind îngustã, iar în mijlocul ei se aruncã lucrurile din casã.

Au rãs casele cu No. 115, proprietatea d-lui Ștefan Moscovici, compusã din 8 odãi, ocupate de chiriășii I. Goldstein croitor; D. Gropper, strungar; D. Haimovici și Simon Grünberg; casa cu No. 117, proprietatea d-lui Th. Gheorghiu șeful percepțiilor, ocupate de palãrierul Ghînsberg; casa cu No. 119, ocupate de H. H. Rosen, abagier și Simon Kreidman; casa cu No. 121, compusã din 4 odãi și cu un etaj proprietatea d-ni Emilia Paladã.

Focul, dupã cum se crede, a luat naștere din podul casel cu No. 115 și a ținut pînã la 5 dimineață.

D. Penescu, prefectul de poliție, vîzînd cã pompierii nu soșesc și pericolul poate deveni prea mare, s'a apropiat de casã și din aripa stînga. În acel moment o grindã aprinsã de

desprinsã și dacã un chiriăș de acolo n'ar fi aprins-o un topor, grindã cãdea în capul prefectorului.

ȘTIRI JUDICIARE

Azi se judecã la Curtea de Casație recursul Statelor grec și romîn în procesul Zappa, precum și recursul d-lui Andrei Popovici asupra incompetenței tribunalului și a Curții de Apel pentru a pune pe moștenitorii Semo în procesul d-lui Andrei Popovici.

Eri și alaltã-ieri ** secției a I-a Curții de Apel din București debaterile în afacerea Urban. Au vorbit d-nii V. Lascăr, C. Arion și Al. Giuvara, apãrãtorii d-lui Urban.

D. Procuror general Stãtescu și-a susținut ieri rechizițiile.

Din cauza replicelor ce vor trebui sã ia avocații apãrãrii, debaterile vor ocupa încă o ședință.

NOVELA

GHIOCCELUL

Micã, drãgãlașe și modestã floare, ea ne apare cînd cîmpul e încă sub zãpadã, ea e cea d'întii dintre toate ficele sublimel Florã, pe cari primã-vãra le chiamã la sãrutãrea Soarelui; poate de aceea în Italia se numește Primula. Credincioasă par cã numelul pe e re îl poartã în limba țãrei, se deșteaptã atunci cînd toate surorile ei sînt moarte și acoperite de manta albã de zãpadã.

Nãscut la marginea iernei care moare, Ghioccelul a luat de la dînsa albeața immaculatã. De frica gerului, mica floare sfioșã și fruguroasã abia îndrãznește sã se ridice pușin d'asupra pãmîntului, ea și cînd ar sta mereu gata sã se ascundã îndatã ce vîntul cel rece ar sufla.

Cit sînt însă de drãgãlașe aceste pete albe, catifelate, cari sînt presãrate pe marginea cîmpului! Și e de dulce cîntã ele primul cînt al Primã-verel în mijlocul verdei sfios și fruguros care naște! Cu cîtã grație invitã aceste flori mina omului sã le d-smierde, pe poet sã le salute și pe albine sã culegã nectarul care abia naște în ele!

Dacã ghioccelul s'ar naște în mijlocul verel, în mijlocul multimei nenumãrate de flori, mai mari, mai frumoase și mai parfumate de cît el, nici un poet nu i-ar fi dedicat un vers mearc, nici un amant nu l'ar fi oferit iubitel sale; el însă se numește în limba poeticã a amozului Primula și toate lucrurile d'întii sînt mai bune de cît cele de al doilea și de cît cele din urmã. Primã-vara cîntã imnul reinvierei naturii și al amozului oferind această primã dar modestã floare.

Dacã limbajul florilor ar fi o paginã de psihologie umanã, iar nu o jucãrie copilãreascã, speranța de jubire ar trebui sã aibã de emblemã Primula, iar prima sãrutare a minel iubitel sã fie salutãtã cu o vioricã. Trandafirului îl este salutatã triumful victoriei.

Mantegazza.

Plîngerî

D. C. Alexandrescu, din strada Ciclopilor 23, ni se plînge cã a fost ținut arestat timp de trei zile de cãtre comisarul Vergulescu din serviciul siguranței, în urma unei simple reclamațiuni fãcutã de o concubinã a sa anume Alexandrina Ionescu. Dar nu numai atit. În lipsa d-lui Alexandrescu, comisarul Vergulescu s'a introdus în domiciliul sãu și cu o chee strãinã a deschis un cufer, sub pretext cã ar avea de fãcut o perchiziție.

Am vrea sã știm cu ce drept un simplu comisar ține arestat pe un om timp de trei zile și face perchiziția la domiciliu?

PROCESUL DUELULUI

ȘEDINȚA A CINCEA

(Urmare)

Pledoaria d-lui Constantinescu

Ședința se redeschide la orele 2 15. Președintele dă cuvîntul d-lui Al. Constantinescu, apãrãtorul d-lui Drosu.

Criticînd de la început rolul părții civile în instanță, avocatul d-lui Drosu, își exprimã satisfacția cã ieri, în instanță, partea civilã a declarat cã 'și retrage pretențiunile față de martorii lui Lahovari.

Luînd în discuțiunea sesiunea de drept asupra impunitãții martorilor, d. Constantinescu reia argumentul, atit de splendid desfășurat ieri de talentatul avocat Cernescu, în privința introducerii în codul nostru penal a secțiunii privitoare la duel, arãtînd, cã și distinsul avocat al d-lui Isvoranu, cã la 1864, cînd s'a introdus în codica noastrã penalã această secțiune, legiuitorul, intenționat și cu judecatã nu a prevãzut pedeapsa pentru martori în duel.

Luînd în discuțiunea sesiunea de drept asupra impunitãții martorilor, d. Constantinescu reia argumentul, atit de splendid desfășurat ieri de talentatul avocat Cernescu, în privința introducerii în codul nostru penal a secțiunii privitoare la duel, arãtînd, cã și distinsul avocat al d-lui Isvoranu, cã la 1864, cînd s'a introdus în codica noastrã penalã această secțiune, legiuitorul, intenționat și cu judecatã nu a prevãzut pedeapsa pentru martori în duel.

Dar chiar fãrã acest argument peremptoriu în drept, ca argument juridic, mai avem și considerațiunea cã face din martori persoane utile în duel, cãci de la prezența ori absența lor, legiuitorul calificã faptul de duel sãu simplu omor. Cînd însuși legea îl face util în duel, cum am putea sã-l mai declarãm complici?

Revenind la cercetarea faptelor, d. Constantinescu explicã modul cum clientul d-sale, a fost luat ca martor și tot ceea ce a fãcut.

D. Constantinescu spune cã declarațiunea pe care Drosu a prezentat-o martorilor lui Filipescu, era o declarație fãcutã de însuși Lahovari, pe care Rubin o copiease și o încredințase d-lui Izvoranu.

Asupra neregularitãților ce se imputã martorilor, cã s'ar fi pãtrẽcut în luptã, d. Constantinescu spune cã, nici poate primi discuțiunea pe acest teren. Art. 260 este categoric; dacã regulile impuse de martori n'au fost pãzite, locul nostru nu mai este aci și un tribunal corecțional ar trebui sã ne judece. Instrucțiunea nu spune această, instrucțiunea oralã dovedește perfectã lealitate a

luptei, deci asupra acestui punct nu incãpe discuție.

Terminînd, d. Constantinescu spune cã clientul d-sale cu conștiința împãcatã a terminat însãrcinarea sa de martor, cu conștiința împãcatã a venit înaintea justiției și cu aceeași conștiință așteaptã cuvîntul ei.

Pledoaria d-lui B. Pãltimeanu

La orele 3 se dă cuvîntul d-lui Pãltimeanu.

D. Pãltimeanu, constatã de la început lipsa de continuitate, absoluta discordanță între opera d-lui jude-instructor și rechizițiile primului-procuror. Ordonanța jodelului-instructor este produsul efervescenței și a tumultului pe care rãul viitorilor le-au strînit în această afacere. Rechizițiile d-lui prim-procuror are tonul magistral, diametralmente opus ordonanței.

D. Pãltimeanu constatã însă o nedreptate în rechizițiile, anume faptul cã d. Prim-procuror încereã mai mult pe d. V. Ionescu.

Se încearcã sã se insinueze cã ofensa a fost trãsatã cu greș. Apãrãtorul reaminteste depozitiã d-lui Th. Vãcãrescu, care a declarat cã înainte de duel, cîntînd articolul provocãtor, a prevãzut duelul.

Altminteri chiar Lahovari știa mai d'înainte de acest lucru. Dovadã mãrturia lui Tomulescu care a declarat cã înainte de a se publica, articolul a fost discutat în redacția Independenței și cã o persoanã a spus lui Lahovari: «Ca vous brouillera à mort avec Filipescu»; și cã la aceasta Lahovari a rãspuns — o știu și sînt autorizat sã o spun: «Je m'en fiche de Filipescu».

Pe d'altã parte, în prezua duelului, ziarul Drapelul vorbind de articolul provocãtor, îl examineazã și îi scoate toate punctele insultãtoare, spunînd cã un duel va urma de sigur.

Atit de moderatã înainte de duel, moderațiã de la Drapelul, au devenit foarte nemoderatã în urmã.

Asupra tendinței martorilor de a împãca pe adversari aceasta este pe deplin dovedit și nu mai suferã discuție; luminã s'a fãcut înainte d-voastrã.

D. P. Grãdișteanu. Nu mai insistãți; și noi sîntem conșinși de acest lucru.

D. Pãltimeanu: În ce privește textul de conciliere pe care d. V. Ionescu l'a fã

Cu incepere de Joi, 19 c. vom introduce in ziarul nostru o rubrica noua: **Buletinul Economic, in care vom trata toate chestiunile financiare, comerciale si industriale, cari pot interesa pe cititorii nostri.**

Pe langa informatiunile din **marți și din străindute, asupra întregii mișcări economice, pe lângă cursurile principale ale efectelor și mărfurilor, sosele prin fir telegrafic, vom consacra zilnic o parte a **Buletinul Economic** unei aprecieri obiective a mișcării burselor în legătură cu chestiunile politice sau economice cari le influențează. Afară de aceasta, cititorii nostri vor găsi în ediția noastră de dimineață cursurile din urmă de la Bursa din București și de la Bursele străine din ajun, cari, de regulă, nu se publică de cît cite-vu ore mai târziu.**

Introducînd această rubrică, fimem seamă de o cerință a opiniei publice, care reclamă ca un organ de publicitate să și informeze cititorii și asupra mișcării economice, al cărui avînt necontestat îmbrățișează numeroase interese ale țării.

fiind că duelul a fost urmat de moartea adversarului, d. Grădișteanu cere maximal pedepsibil.

Cu privire la martori, d. Grădișteanu, susține că ei sunt pedepsibili.

Legiuitorul nostru, spune avocatul părții civile, cînd a introdus această secție în cod, a luat-o din codul prusian, care pedepsea pe acei martori cari nu căuta în mod serios concilierea clientilor lor.

Răspunzînd la argumentația străină a d-lui Cernescu, care a dovedit că legiuitorul n'a avut nici o dată intențiunea de a pedepsi pe martori și că, a scos chiar din cod articolul privitor la ei, d. Grădișteanu spune că e inadmisibil ca legiuitorul să încuviințeze patru mandatarii al legii în duel, patru mandatarii în comiterea unui duel pe care îl pedepsește.

La orele 6 și un sfert, d. P. Grădișteanu cade pe scaun și declară d-lui președinte că este oșobit și în imposibilitate de a continua.

După o deliberare de cite-va minute, tribunalul admite continuarea dezbaterilor pe mine.

Depeșile de azi

Serviciul «Agenției Române»

Petersburg, 17 Ianuarie. — Journal de St. Petersburg zice că evenimentele ce s'au petrecut la Atena, vor face pe Eleni să înțeleagă că numai dezvoltamentul către dinastie și o muncă armonică și pașnică vor putea asigura prosperitatea și fericirea poporului grec.

Atena, 17 Februarie. — Complicele lui Karditzi a fost arestat. Acesta este un lucrător macedonean, anume Giorgis.

Atena 17 Februarie. — Poliția a arestat două amici ai lui Karditzi, dintre cari unul este foarte bănuțat că ar fi complice cu acesta.

Atena, 17 Februarie. — Giorgis, confruntat cu Karditzi, a mărturisit că a luat parte la atentatul contra Regelui George. Giorgis pare că a lucrat sub instigațiunea lui Karditzi, care i-a arătat că erau să îndeplinească o faptă glorioasă.

In ultimul moment însă, Giorgis soavă, și n'a putut să facă să cază cați, ceea ce de sigur ar fi făcut să reușească atentatul. Poliția este pe urmele restului bandei.

In toată țara continuă manifestațiuni de lealitate.

Turin, 17 Februarie. — Azi dimineață s'a făcut înmormintarea solemnă a d-lui Sineo.

Paris, 17 Februarie. — Camera deputaților. Răspunzînd la o interelare, d. Hanotau declară că sub-ofițerul de Bernis, fiul deputatului, a fost asasinat în regiunea Nigierului.

Berlin, 17 Februarie. — In urma unei răceli ușoare, împărăteasa nu poate eși din casă.

Roma, 17 Februarie. — Cu ocazia aniversării a 50 a a Statutului, Regele a dăruit 150,000 franci destinați să se ajute săracii din cite-va provincii.

Corpurile Legiuitoare

CAMERA DEPUTAȚILOR

Sedința de la 17 Februarie (Urmare)

D. Porumbaru pornind de la faptul că proiectul de lege al Casei Rurale, votat de Cameră, diferă de cel care a fost prezentat Senatului, sub iscălitura actualului ministru al domeniilor, se rostește cu vehemență în privă ilegalității procedurii d-lui ministru, care nu era în drept să amendeze cu de la sine putere un proiect de lege votat de Cameră. (Aplauze).

Si-apoi, zice d. Porumbaru, proiectul d-lui Stolojan, a fost prezentat Senatului fără cuvenitul Mesaj regal. Or, Constituțiunea noastră a delimitat atribuțiunea puterilor în Stat, a precizat atribuțiunile Coroanei față cu Parlamentul și ale acestuia față cu Coroana; deci, o dată ce Coroana respectă atribuțiunile Parlamentului, trebuie ca și banca ministerială, care nu-i de cit o emanațiune a reprezentanței naționale, să respecte prerogativele Coroanei. (Aplauze).

Mal departe, interelatorul, vorbind despre lucrarea lui George Lahovary asupra *ființei instituțiilor parlamentare*, cere voie Adunării să citeze pasagi în cari se expun aceste idei conservatoare.

D. Ionel Grădișteanu: Nu erau conservatoare; din pricina aceasta a și fost silit să se retragă din partidul conservator.

D. Em. Porumbaru, intrînd în discuțiunea economiei proiectului de lege, arată deosebirea fundamentală dintre cel prezentat acum Senatului — care protejează pe marți

proprietari, — și cel primitiv, care favoriza pe sătenii.

Așa dar, zice oratorul, s'a schimbat ideea care stă la baza legii; s'a prezintat deci o nouă lege, și aceasta guvernul a făcut-o fără consimțimintul, mai mult: chiar fără știrea Coroanei (aplauze).

Dar, d-lor, noul proiect de guvern — zice d. Porumbaru — nu este conform principiilor și programului liberal-național. Prin depunerea acestui nou proiect, mănunchiul de oameni cari ne guvernă și cari au pretențiunea a reprezenta partidul liberal, terfeleşte principiile și programul acestui partid. (Aplauze prelungite).

D. Dim. A. Sturdza, președintele consiliului, răspunzînd d-lui Porumbaru, spune că atunci cînd a prezentat proiectul în chestie, a avut consimțimintul M. S. Regelui. Cu privire la amendarea proiectului primitiv, care a fost deja votat de Cameră, spune că d-sa, ca senator și ca ministru, avea voie să introducă amendamente, aceasta conform uzului, de oare-ce în legile noastre nu există nici un articol care să-l fi oprit de a o face.

Terminînd d. Sturdza, apare la tribună. Prințul Sturdza, care vrea să vorbească Adunării ceva despre proprietari, de oare ce d. Em. Porumbaru a pledat cu puțin mai înainte în favoarea sătenilor.

Se cere închiderea discuției și se admite.

Prințul Sturdza se coboară de la tribună și se îndreptează spre d. G. A. Școțescu, pe care voeste să-l lovească.

Mai mulți deputați intervin și beiza-deaua se domolește.

Am să te învăț eu minte să mai riști cînd cer eu cuvîntul! spune prințul adresîndu-se d-lui Școțescu, și se retrage.

Se intră în discuțiunea legii instrucțiunii.

Art. 59, în urma unei micș discuti, se votează nemodificat.

Se da citire articolului 60.

D. Teodorescu G. Dem. prezintă cite-va observații la cari răspunde d. raportor C. Dimitrescu-Iași.

D. C. Nacu cere explicațiuni în privința echivalenței diplomelor de la facultățile străine.

D. Dimitrescu-Iași răspunde că n'a fost în intențiunea nimănu să lase liberă în țară circulațiunea diplomelor străine, cari adesea se liberează cu multă ușurință; regulamentele facultăților noastre vor stabili măsurile trebuincioase pentru seriosul control al diplomelor streine.

Se cere închiderea discuției. Art. se votează.

Cu micș discuti se votează art. 61—78.

La articolul 78,

D. Take Ionescu face istoricul legislațiunii învățămîntului în ce privește punerea în retragere a profesorilor. D-sa găsește exagerată vîrsta de 75 ani, cînd punerea la pensie e obligatorie.

Oratorul spune că nu se fac și nu se pot face abuzuri cu punerea la retragere a profesorilor universitari și, în susținerea acestei afirmări, citează mai multe exemple.

Făcînd o digresie, d. Take Ionescu arată cum i s'au copiat articolele din anteproiectul său privitor la asociațiunile studențești, articole cari au fost combătute cu vehemență de d. Palladi în «Gazeta Poporului» și «Voinea Națională».

Azi — zice d. Ionescu — sunt răzburat, căci acel cari m'au combătut cu strășnicie în 1895, venind la guvern, copiaza totemal dispozițiunile incriminate. (Aplauze)

D. Sturdza contestă că ar fi o absolută asemănare între legea ce se discută și proiectul d-lui Take Ionescu.

După ce mai vorbește d. Haret, art. 78 se votează nemodificat.

Se votează fără discuție articolele 79, 80, 81 și 82.

La art. 83,

D. Take Ionescu profită pentru a răspunde d-lui Sturdza care l'a acuzat de strășnicie, arătînd că revocarea rectorului și a decanilor după un simplu raport al ministrului, este luată tot din proiectul d-sale.

Se votează apof fără modificarea articolele 83, 84, 85 și 86

Ședința se ridică la orele 5 și 40.

Sedința de la 18 Februarie

Ședința se deschide la orele 1.45 sub președinția d-lui Giani, președinte.

Prezenți 100 d-ni deputați.

Pe banca ministerială d-nii Dim. Sturdza, general Berendei, M. Ferechide, Spiru Haret, G. Palladi, An. Stolojan.

La ordinea zilei: **continuarea discuției și votării pe articole a proiectului de lege asupra învățămîntului.**

D. P. Girboviceanu, în lipsa d-lui C. Dimitrescu-Iași, raportorul legii, da citire articolului 87, care se votează nemodificat.

Se mai votează și articolul 88.

Se da citire articolului 89.

D. P. S. Aurelian cere cuvîntul pentru a propune **separarea școlii de farmacie de facultatea de medicină.**

D. Sp. Haret, ministru instrucției, combate propunerea d-lui Aurelian.

Art. 89 se votează nemodificat.

Art. 90, 91 și 92 se votează fără discuție.

SENATUL

Sedința de la 18 Februarie

Ședința se deschide la orele 2.45 sub președinția d-lui V. A. Urechii.

Prezenți 82 d-ni senatori.

Pe banca ministerială, d-nii gen. Berendei, Ionel Brătianu.

Se fac formalitățile obișnuite.

D. dr. Butărescu își reînnoiește demisiunea sa din mandatul de senator al col. I de Brăila.

D. Zăgănescu cere ca și de astă dată Senatul să respingă demisia d-lui dr. Butărescu.

D-nii Beloescu și Costescu-Comăneanu cer de asemenea respingerea demisiunii.

Dr. ROTH
No. 3 Calea Rahovei No. 3.
lingă Biserica d-na Bălașa
orele de consultație 4-8 d. a.

ULTIME INFORMAȚIUNI

Scufundarea „Meteorului”

Anchetele guvernului

D. Ionel Brătianu vrea să arunce praf în ochii lumii în afacerea Meteorului, o-rînduînd anchete în felul celei ce urmează:

Printr-o adresă formală, direcția serviciului maritim invită pe căpitanul portului din Constanța să sesizeze parchetul local, și împreună cu acesta să facă o anchetă și să urmărească pe aceia din echipajul vaporului cari s'au făcut vinovați de înecarea celor trei pasageri de pe Meteor.

Se știe, că după legea ministerului de externe, căpitanii de port sunt auxiliari ai parchetului.

Șeful parchetului din Constanța, însoțit de căpitanul de port, a început investigațiunile.

Ca prim rezultat al acestei anchete, a-ve depunerea comandantului vasului Meteor și a altor trei persoane din echipaj, sub inculpațiunea că de și puteau să scape pe toți pasagerii, n'au luat la timp toate măsurile trebuincioase pentru a o-pri ori-ce nenorocire.

Ministerul de război a trimes tuturor comisiunilor de recutare o circulară în soldați le ordonă să nu mai recroteze soldați călărăși cu schimbul, de oare-ce aceste clase de armată sunt desființate.

Orl ce tinăr îndeplinind condițiunile cerute pentru a fi recrutat soldat cu schimbul, va fi recrutat după dorința sa, permanent sau cu schimbul, la ori-ce alte corpuri de armată.

Majoritatea Camerei va da Vineri seara un banchet la Hotel Boulevard în onoarea d-lor Dim. Sturdza, Spiru Haret și C. Dimitrescu Iași pentru votarea legii instrucției.

Noiule ateliere de aplicație de la școala de arte și meserii din Capitală, vor fi inaugurate în cursul lunii acesteia.

Prin înființarea noului cubitat de turnătorie de fontă de la această școală, lucrat în școală chiar, atelierul de turnătorie al școlii de arte și meserii va fi în stare să toarne pe săptămîna pînă la 20.000 kilograme de fontă.

Duminică seara s'a ținut o intrunire la Craiova, la care au participat un mare număr de fruntași ai județului Dolj.

Intrunirea a decis ca toți reprezentații județului Dolj să stăruiască pentru construirea liniei ferate Craiova-Gruia.

In acest scop a fost aleasă o comisiune, care se compune din d-nii C. Pleșea, S. Staicu, T. Feraru, T. Izvoranu, C. Feraru, general Sachelarie, I. Pazu, R. Geblescu, Dincă Popescu, Al. Poenaru, general Angelescu, S. Șomănescu, I. Geblescu, Gr. Feraru, colonel Drăgoescu și colonel Sapopol.

Această comisiune va veni zilele aceste în Capitală.

Cenzura în Ungaria și Transilvania

Abia s'a introdus cenzura în Ungaria și Transilvania, prin o simplă ordonanță ministerială, efectele ei deja se văd:

O goană disperată s'a început în contra ziarelor și a cărților romine și slovace de peste munți.

Tribuna anunță că în munții apusenii s'au făcut perchezii domiciliare pe la mai mulți fruntași romini, confiscîndu-li-se mai multe cărți rominești și mai ales *Biografia lui Iancu*, apărută în Sibiu acum un an.

Judecătorul de instrucție din Sibiu, Gödri Sándor, s'a prezentat la administrația Tribunalului și a cerut să i se dea toate registrele. Această cerere denegîndu-i-se, judecătorul le-a confiscat trimițîndu-le tribunalului din Alba Iulia spre cercetare.

In Turoș St. Martin parchetul, pe baza cenzurei, a confiscat toate foile ziarelor slovace *Narodny Hlasnik* și *Ludove Noviny* sub pretext că ele agită în contra Statului.

Miine, de sigur, va veni rîndul ziarelor rominești.

România la expoziția din Paris

Consiliul tehnic al pădurilor Statului a prezentat ministerului domeniilor, în vederea participării Romniei la expoziția universală din 1900, următoarele propuneri:

Să se constituie o comisiune specială, compusă din silvicultorii cari să se ocupe cu întocmirea hărții silvice a țării. Pe această hartă să se arate pozițiunile pădurilor Statului, ale persoanelor morale, și ale particularilor, fie ori nu supuse regimului silvic. Comisiunea să descrie spețele forestiere din punct de vedere botanic și economic; să facă o statistică forestieră pe județe, în care să arate proporțiunea dintre domeniul forestier și cel agricol; să se prezinte planuri de exploatarea pădurilor în mod sistematic; să arate rezultatul plantațiunilor făcute în cîmpul Bărăganului, al fixării nisipurilor sbrătoare din județul Dolj, și al fixării și plantării locurilor goale din munți; să prezinte vederi fotografice de construcții forestiere, case, cantoane, canaluri, etc.

Pentru toate aceste lucrări va trebui un credit de 80,000 lei.

Moartea prematură a mult regretatului, fost director general de Telegr. și Post., Dimitrie Cesianu, a produs cea mai dureroasă impresiune asupra întregului personal Telegrafo-Postal, de la directorul general pînă la cele mai de jos grade.

D. director general Chiru, adînc mișcat, voină a aduce un omagiu memo-

riei repausatului Cesianu, a dispoat, pe de o parte, trimiterea unei coroane demnă de meritele repausatului, iar pe de alta a propus în comisiua consultativă, care a admis în unanimitate, facea în bronz a bustului regretatului Cesianu, care să se așeze în una din sălile noului palat Telegrafo-Postal.

ULTIMA ORA

Continuarea pledoariei d-lui Grădișteanu, în proccsul duelului, încă nu a început cînd punem ziarul sub presă, din cauză că înainte acestui proces, se judecă de tribunal parte din procesele aglomerate.

Cititorii vor găsi darea de seamă a procesului duelului în ediția de seară.

SPECTACOLE

Teatrul Boulevard. — Joi 19 Februarie 1898, UNICUL MARE BAL MASCAT de elită dat în beneficiul Casierului. — Două muzici — una militară și una națională. — Mare bătae de flori, serpentine și confetti — La acest Bal se va da gratis fie-cărui vizitator confetti în abundență.

Cirque d'Hiver. — Astăzi Mercuri 18 Februarie, reprezentație High-Life. Debut Ariolo Szemanovitz, Trio, supramiții regii artiștilor, 3 Stella ale continentului.

Doamna Dumitru St. Cesianu, Domnișoara Nicole D. Cesianu, Domnu Petre D. Cesianu, — Domnu și Doamna Constantin St. Cesianu cu copii, Domnu și Doamna Ion St. Cesianu cu copii, Domnu și Doamna Nicolae St. Cesianu cu copii, Domnu și Doamna Ion Otetelehanu cu copii, Domnu și Doamna Nicolae Iulian, Conte și Contesa Starzenski cu copii, Locotenentul și Doamna Dumitru Bibescu cu copii, Cuvioasa Maică Starită a Carmelului din Alger, — Doamna Ana Vlașiu, Doamna Zoe Zaleska, Doamna Lina K. Slătineanu, Doamna Elisa Philipescu, Prințesa de Brancovan, Prințul și Prințesa Gheorghe Bibescu, Prințul și Prințesa Alexandru-Fezensac, Contesa Odon de Montequion-Fezensac, Familiile Vlașiu, Dardari, Zaleski, Pontbriant, Brancovan, de Noailles, Stirbey, Bibescu, I. Philipescu, de Montesquion-Fezensac, de Lucinge-Fangigny, de Mareuil, de Fraville, Murat, de la Moskova-d'Elchingen, Jiann, Szenkeresty, Emile Ghica, — au durerea de a împărtași pierderea ce au încercat în persoana Domnului

Dumitru St. Cesianu

soțul, tatăl, fratele, cumnatul, unchiul, nepotul și vărul lor primar, decedat la 17 Februarie în vîrstă de 46 ani și roagă pe rudele, amicii și cunoșcuții lor să asiste la ceremonia religioasă care va avea loc Joi, 19 Februarie, ora 2 din zi la domiciliul lui din calen Victoriei, 188.

Inmormintarea va avea loc la Caracal.

Rugați-vă pentru dînsul.

Rudele, prietenii și cunoștințele sunt rugate să considere acest avis ca ținînd loc de scrisoare de faire-part.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

Publicațiune

D-nul dr. Dimitrie Saxenberg, medic militar din Roman, a făcut cerere la acest Minister pentru schimbarea numelui său patronimic de «Saxenberg» în cel de «Stoenescu», spre a se numi «Dimitrie Stoenescu».

Ministerul publică această cerere, conform dispozițiunilor art. 9 din legea asupra numelui, spre știința celor interesați, cari ar voi să facă opozițiune în termenul prevăzut de aliniatul 2 al zisului articol.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

Publicațiune

D-nul dr. Dimitrie Saxenberg, medic militar din Roman, a făcut cerere la acest Minister pentru schimbarea numelui său patronimic de «Saxenberg» în cel de «Stoenescu», spre a se numi «Dimitrie Stoenescu».

Ministerul publică această cerere, conform dispozițiunilor art. 9 din legea asupra numelui, spre știința celor interesați, cari ar voi să facă opozițiune în termenul prevăzut de aliniatul 2 al zisului articol.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

Publicațiune

D-nul Leon Zalman din București, calea Văcărești No. 4, a făcut cerere la acest Minister pentru adăogirea la numele său patronimic de «Zalman» a celui de «Iacobsohn», spre a se numi «Leon Zalman Iacobsohn».

Ministerul publică această cerere, conform dispozițiunilor art. 9 din legea asupra numelui, spre știința celor interesați, cari ar voi să facă opozițiune în termenul prevăzut de aliniatul 2 al zisului articol.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

Publicațiune

Domnișoara «Rosa Goldenberg», doctorand în medicină, din Iași, a făcut cerere la acest Minister pentru schimbarea numelui său patronimic de «Goldenberg» în cel de «Lupu» spre a se numi «Rosa Lupu».

Ministerul publică această cerere, conform dispozițiunilor art. 9 din legea asupra numelui, spre știința celor interesați, cari ar voi să facă opozițiune în termenul prevăzut de aliniatul 2 al zisului articol.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

Publicațiune

D-nul Iosef Rosenhek, domiciliat în București, a făcut cerere la acest Minister pentru schimbarea numelui său patronimic de «Rosenhek» în cel de «Rozescu» spre a se numi «Iosef Rozescu».

Ministerul publică această cerere, conform dispozițiunilor art. 9 din legea asupra numelui, spre știința celor interesați, cari ar voi să facă opozițiune în termenul prevăzut de aliniatul 2 al zisului articol.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

Publicațiune

Domnul «Mardiros Chircor», comerciant din orașul Brăila a făcut cerere la acest minister pentru adăogirea la numele său patronimic de «Chircor» a celui de «Borvizeanu» spre a se numi «Mardiros Chircor Borvizeanu».

Ministerul publică această cerere, conform dispozițiunilor art. 9 din legea asupra numelui, spre știința celor interesați, cari ar voi să facă opozițiune în termenul prevăzut de aliniatul 2 al zisului articol.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

Publicațiune

D. Carol Rotman, domiciliat în București strada Dogari 51, a făcut cerere la acest Minister, pentru schimbarea numelui său patronimic de «Rotman» în acela de «Rămurescu», spre ase numi «Carol Rămurescu».

Ministerul publică această cerere conform dispozițiunilor art. 9 din legea asupra numelui spre știința celor interesați, cari ar voi să facă opozițiune în termenul prevăzut de alienatul 2 al zisului articol.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

PUBLICAȚIUNE

D-nul Leon Zalman din București, calea Văcărești No. 4, a făcut cerere la acest Minister pentru adăogirea la numele său patronimic de «Zalman» a celui de «Iacobsohn», spre a se numi «Leon Zalman Iacobsohn».

Ministerul publică această cerere, conform dispoziți

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

J. P. JACOBSEN

ÎNTRU VIAȚĂ ȘI VIS

— NIELS LYHNE

Niels era în salon cu maică-sa. In-genuchiase jos, cu fața îngropată în cafeaua unei canapele plîngea tare, fără ca să caute a ști ogoi durerea. Pe masă, dinaintea doamnei Lyhne, era o carte de rugăciuni deschisă la capitolul celor cari sunt în agonie. Ea citea cite-va stihuri, apoi se apleca spre fiul său ca să i spue lucruri mîngietoare. Dar Niels nu vrea să se lase mîngiat: ea nu i putea opri nici lacrimile nici rugăciunile desnădăjduite.

Lyhne se arată la ușă. Nu făcu nici un semn, se uită numai la el cu un aer serios; el se sculară și veni ră după dînsul. Le luă mîna, îl duse lingă pat; Edel se uită la el și mișcă buzele. Atunci Lyhne și soția sa se duseră de se așezară la fereastră pe cînd Niels se arunca în genunchi la piciorul pa-tului.

Plîngea încet și se ruga cu miinile împreunate, el spunea lui Dumnezeu

într'o șoptire, fierbinte, că nu vrea să înceteze de a spera:

— Nu te voi lăsa în pace, Doamne, pînă cînd nu mă vei asculta! Nu trebuie să ne-o el, căci stîl cit o iubeam. Nu pot să-ți spun: «Voia ta să fie făcută» fiindcă voia ta e ca ea să moară... Oh! las-o să trăiască, am să-ți fiu recunos-cător și te voi asculta la orice lucru!.. Am să fiu bun, n'am să fac nimic im-polpriva plăcerii tale, dar las-o să trăiască!.. Mă auzi tu, Doamne?... Oh! Auzi-mă mai înainte de a fi prea tîrziu!.. Ce pot să-ți făgăduesc eu?... Te voi lăuda, nu te voi uita nici o dată... Tot nu vrei să mă ascuți?... Moare, vezi bine că moare; oh! trageți mîna: nu pot s'o pierz, nu pot... și tu nu vrei să m'auzi!... Oh! ce rău faci tu!..

În grădina, lingă fereastră, florile albe se vopseau trandafiriu în lumina apusului. Cerul se acoperea de o ceață, pe cînd din ostroavele de purpură și de aur se înalță ușoare arziuri luminoase.

Încet, Edel își dădea duhul. Respirația i se făcea mai slabă, pleoa-pele mai grele.

Cel d'imprejur nu știură către cine se îndrepta gîndirea din urmă a ei: ea se ducea la un om ilustru, la un artist pe care Edel îl iubise din tot sufletul, în taină, și pentru care ea nu fusese de cît un nume, o figură d'abia observată în mulțimea admiratorilor lui.

Aferă, lumina descreștea ia albastrul amurgului.

Umbrele seret și acelea ale morței creșteau în același timp.

Consilierul se aplecă, cu un deget pe pulsul murindel. Cînd simți ultima svic-nire a arterelor, duse la buze mîna de ceață.

IV

Unele naturi foarte viguroase pri-mesc durerea cu bravură, ca o povară a cărei greutate le îngăduie să-și pre-tinască puterile. Alții — cei slabi — se lasă fără împotrivire în voia durerii, cum cade cine-va pradă unei boale.

Durerea pătrunde în organismul lor întocmai ca un rău fizic, și după o îndelungată luptă, ea se preface, se în-dulcește și pier, lăsînd pe individ cu desăvîrșire vindecăt.

Dar sunt așiderea și ființe asupra cărora durerea produce efectul unei cruzimi, al unei nedreptăți și cari nu vor nici o dată să vază în această încercare sa-ă o pedeapsă, ori numai și numai o lovitură a soartei. Ei o urăsc ca o manifestare a unei tiranii nesuferite și păstrează meru în fundul in-imei o rană adîncă.

Rar se întîmplă ca să sufere copiii în acest fel. Și cu toate acestea, așa îndură Niels Lyhne și suferi ast-fel fiindcă ruga lui fierbinte îl pusese, ca să zicem așa, față în față de D-zeu: el se tirise în genunchi la picioarele tro-nului, cutremurîndu-se de spaimă și de speranță, încercînd în puterea rugăci-unei sale, hotărît ca să se facă ascultat prin căldura rugilor sale. Și trebuise să se scoale cu speranța lui înșelată.

Credința nu silise să se facă minu-nea. D-zeu nu răspunse la chemarea lui, moartea putuse să răpească prada ca și cum nu s'ar fi înălțat către nori o jertfă de rugăciuni.

Se facu într'însul o tăcere. După ce a bătut zadarnic la poarta cerului, cre-dința sa se prăbușise, zdrobotă, pe un mormînt.

Avusese credința puternică și simplă a copilăriei. Copilul nu credea în D-zeul complicat și subtil al catehismului, dar într'acela al Vechiului Testament, — Dum-nezeul care iubi pe Adam și pe Eva, și în fata cărora regii, profetii, Faraonii n'au fost de cît niște copii înțelepți sau nesupuși; Dumnezeu, tot de-o-dată și pornit spre minie și iubitor ca un pă-rinte, ale cărui minți și milui sunt de urias; care, îndată ce a creat viața, îl puse împotriva morții, care înneacă pămîntul sub ape, care dete în bu-buitul tunului, legile prea aspre ale omani-rii, — și apoi, pe vremea împăratului August, prinse de milă pentru oameni, trimise pe fiul său la chinuri, pentru ca legea să fie, tot-d'odată și respectată și înfrîntă... Dumnezeu care grăește în minui, pe acela i invoacă sufletele copiilor.

Mai tîrziu, vor înțelege că glasul lui a răsunit pentru a din urmă oară în cutremurul de pămînt care clătina Gol-gota, și că astăzi, cînd vîlul sanctu-rii e sfîșiat, Isus e Dumnezeu care domnește. Atunci se vor ruga alt-fel.

Bietul Niels nu ajunsese încă acolo. El urmase cu supunere pe Isus în mersul

său pe pămînt; dar văzîndu-l în tot-d'una plecîndu-se în fața voinței Pă-rintelui său și pătîmind ca un om, a-ceasta l'impedica-se să-l înțeleagă Dum-nezeirea.

El văzuse în Isus numai pe fiul unui D-zeu, nu un D-zeu, și iată de ce și n'dreptase ruga către Dumnezeu tatăl.

Dumnezeu tatăl, însă l'părăsise la restriea sa. Și de vreme ce D-zeu se întorcea de la dînsul, se întoarce și el de la D-zeu.

Dacă D-zeu n'avea urechi, n'avea nici el, buze; dacă D-zeu n'avea milă, el n'avea adorație. Brava pe D-zeu și-l alunga din inima sa.

În ziua în care fu înmormîntată Edel, el mișcă disprețitor cu piciorul țarina, de cite ori păstorul rostea numele Prea-puternicului. De aci, cînd întîlnia nu-mele acesta în cărți și cînd l-auzea roș-tit, o încrețire de revoltă încrunta frun-tea lui de copil.

Seara adormea cu un straniu senti-ment de demnitate singuratică, gîndin-du-se că toți, mari și mici, se rugău lui D-zeu în acel ceas, pe cînd el re-fuza să-l aducă acest priinos. Renunța la ocrotirea divină, ingerul păzitor nu mai trebuia să se așeze la capătul său; singur și fără sprijin, intra în noaptea neliniștitoare; singurătatea creștea im-prejurul său, de la culeșul lui ea se întindea departe, dar el nu se ruga, de și-l părea rău de aceasta pînă la la-crimă.

(Va urma)

Recomandăm atenției o-nor. P. T. Public
RESTAURANTUL
DEPOSITUL DE VINURI
STEFAN COLFESCU
din Strada Cîmpineanu, 18
(colț cu St. Ionel)
unde pe lingă o bucătărie NATIO-NALĂ, GERMANĂ și FRANCESĂ, excelentă de o rară acurateță, se mai pot găsi cele mai bune Vinuri din țară și streinătate, cu **prețuri foarte reduse**

Ne fumes que le
PANAMA
Le meilleur de tous
Dépôt G-I
Creangă & Comp. — Bucarest.

Guturale, Tuse Grippe, Influența
Bronșita Astmă
GOUDRON GUYOT
LIQUEUR * CAPSULE
A se cere adresa
19, RUE JACOB, PARIS
Bubbie Catare
Bôle de Piele In toate farmaciile bășiceii

AU PRIX FIXE
70, Str. Lipscani, Casa Frații Hasan Str. Lipscani, 70.
MANUFACTURE EN GROS și EN DETAIL
— BUCAREST —
Am onoare a anunța numeroasei noastre clientele și onor. Public, că zilnic primim **NGUTAȚI** în **Mătsuri și Gazrii pentru Rochi de Baluri și Nunți**
COMPLET ASORTIMENT DE **ARTICOLE PENTU MIRESE**
PREȚURI MODERATE și FIXE
P. S. — Rugăm a nota bine adresa noastră, spre a nu confundă Magazinul nostru cu alte firme.

DEBILITATEA, ANEMIA BŎLELE COPILĂRIEI
sunt combătute cu isbândă prin
FUCOGLYCINA GRESSY
Acest Sirop, plăcut la gust, are aceleași proprietăți ca Uleiul de Ficat de Morun.
LE PERDRIEL & Cie, Paris.

SOCIETATEA
de Basalt Artificial și de Ceramica
De la Cotroceni
Capital social 2.500.000 întreg vărsat
Se aduce la cunoștința d-lor detentori de acțiuni ale Societății de Basalt, că couponul de dividend No. 12 al exercițiului 1896, se platește cu încopere de Lună 7 Aprilie 1897, cu cite lei 25 de fie-care, la casa de bancă Ieschek & Cie, strada Lipscani No. 1.

PIANINE
Dela renumita fabrică
GUST. ADOPLH IBACH BARMEN
Fondată în anul 1794.
DE VÎNZARE pe prețurile fabricii la
A. FELDMANN
BUCUREȘTI. Strada Decabal No. 20.

PAPIER FAYARD ET BLAYN
Mai mult de 1/2 de secol succes proclamat superior atea sa în tratamentul de guturai, iritațiunei peptului, fluența, dureri reumatismale, scrîntituri, răni, vîrsături, bătă-turi. — Topic excelent contra bătăturilor.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH

București, calea Dorobanților, 117. Craiova, strada Bucovăț, 18.

RECOMANDĂ MARELE LOR DEPOSIT DE MASINE AGRICOLE

PRECUM:
LOCOMOBILE cu sau fără aparat de ars paie de la 2½ pînă la 30 cai putere
BATOAZE DE GRÂU de Toate Mărimile de la 2 și jumătate pînă la 12 Cai putere
BATOAZE DE PORUMB No. 5, cu Elevator pentru Locomobilă și cu Măna
Mașine de Semănat, Mașine de Ciuruit și Vînturat, Mașine de ales Neghina și Secara din Grâu
MORÎ DE MĂCINAT
Instrumente trebuincioase mașiniștilor, Curele englezești de prima calitate
PIETRE DE MOARĂ FRANȚUZEȘTI, MAȘINE DE SECERAT „WOOD“ CU SAU FĂRĂ APARAT DE LEGAT SNOPI
PLUGURÎ de OTEL Făurit Peste Tot cu una pînă la 4 brazde
COSITOARE
GRAPE DE FER cu două și trei dripi cu dinți articulați
TEVE DE CAZAN pentru LOCOMOBILE și altele
In atelierul nostru primim reparațiuni de locomobile din ori-ce fabrică
VÎNZĂRI CU CONDIȚIUNI AVANTAGIOASE